

Borgmester Thomas Kastrup-Larsen

Aalborg Kommune
Borgmesterens Forvaltning
Boulevarden 13
9000 Aalborg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
oim@oim.dk
www.sim.dk

Borgmester Jacob Bundsgaard

Aarhus Kommune
Borgmesterens Afdeling
Rådhuset
8000 Aarhus

Sagsnr.
2015-6193

Doknr.
264043

Dato
10-09-2015

Kære Thomas Kastrup-Larsen og Jacob Bundsgaard

Tak for jeres brev af 28. august 2015, hvor I skriver, at der efter jeres opfattelse er behov for at ændre tilskudsmodellen på beskæftigelsesområdet. I har sendt brevet både til beskæftigelsesministeren og til mig, og jeg svarer hermed også på vegne af beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsestilskudsordningen er opbygget sådan, at den enkelte landsdel bliver fuldt ud kompenseret for udgifterne på de områder, der er omfattet af tilskuddet.

For den enkelte kommune består beskæftigelsestilskuddet af et grundtilskud og et merudgiftsbehov. Grundtilskuddet svarer til den enkelte kommunes beskæftigelsestilskud i året to år før tilskudsåret, korrigeret for virkningen af regelændringer. Merudgiftsbehovet opgøres for landsdelen som forskellen mellem de faktiske udgifter for kommunerne i landsdelen og grundtilskuddet for disse kommuner. Herefter fordeles merudgiftsbehovet på kommunerne i landsdelen i forhold til niveauet for bruttoledigheden for forsikrede ledige i året to år før tilskudsåret.

I anfører, at både Aarhus og Aalborg Kommuner i perioden 2010-2014 har haft en god udvikling på arbejdsmarkedet, og at ledigheden er faldet. Men i samme periode er ledigheden faldet mere i de øvrige kommuner i de respektive landsdele.

Det forhold, at det ikke er lykkedes at nedbringe ledigheden i Aarhus og Aalborg Kommuner i samme takt som i de øvrige kommuner i de respektive landsdele, har betydet, at beskæftigelsestilskuddet til jeres kommuner ikke fuldt ud dækker kommunens udgifter på området.

Hertil skal jeg bemærke, at beskæftigelsestilskuddet skal ses som et supplement til det generelle tilskuds- og udligningssystem. Den enkelte kommune vil på de enkelte udgiftsområder kunne opleve mer- eller mindre udgifter på de enkelte områder og i de enkelte år. Finansieringen gennem tilskud fra disse ordninger skal samlet afspejle forskelle i kommunernes objektive udgiftspres. Formålet er ikke at give den enkelte kommune en præcis kompensation for de faktisk afholdte udgifter på de enkelte udgiftsområder.

Det er et særligt forhold ved beskæftigelsestilskuddet, at man på dette område umiddelbart kan sammenligne det ydede tilskud med den enkelte kommunes realiserede udgifter. Tilskud gennem det generelle tilskuds- og udligningssystem ydes således som en samlet kompensation for udgifter på en hel række områder.

Det har, som I nævner, været et formål, at ordningen skulle indebære et incitament hos den enkelte kommune til at nedbringe ledigheden for forsikrede ledige. Det vil sige, at når det lykkes for en kommune at nedbringe ledigheden mere end gennemsnittet for landsdelen, vil kommunen få en gevinst. Men hvis kommunen ikke får nedbragt ledigheden i samme takt som de øvrige kommuner i landsdelen, vil den få et tab på ordningen.

Selv om udviklingen i ledigheden i en kommune kan skyldes flere forskellige forhold, er det hensigtsmæssigt, at finansieringen fastholder den enkelte kommunes incitament til gennem en aktiv erhvervs politik og beskæftigelsesindsats at nedbringe ledigheden så meget som muligt.

Når det er sagt, har jeg noteret mig, at Social- og Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg i forbindelse med det nye arbejde, som igangsættes i forlængelse af refusionsomlægningen, skal se på muligheden for at integrere beskæftigelsestilskuddet i det generelle tilskuds- og udligningssystem.

Men jeg har også noteret mig, at I har nogle forslag til ændring af ordningen i den mellemliggende periode.

Det ene forslag er, at I gerne ser, at der i stedet for at tage udgangspunkt i beskæftigelsestilskuddet i beregningen af grundtilskud, tages udgangspunkt i kommunernes faktiske udgifter i året 2 år før.

Jeg er enig i, at det vil indebære en tættere kompensation for den enkelte kommune. Men det vil på den anden side også svække kommunernes incitament til at nedbringe ledigheden gennem en effektiv beskæftigelsesindsats. En højere ledighed, som evt. måtte afspejle en ineffektiv beskæftigelsesindsats i en kommune, ville således alligevel blive kompenseret på sigt.

Det andet forslag er at etablere et loft for, hvor meget en kommune kan "tabe" eller "vinde" på det beregnede merudgiftsbehov, som beskæftigelsestilskuddet dækker.

Dette forslag vil også medføre en tættere kompensation. Men førnævnte incitament hos kommunerne vil igen blive svækket. En sådan ordning vil således i princippet svare til at øge refusionsprocenten og dermed mindske kommunernes økonomiske ansvar. Det går i den modsatte retning af hensigten med den netop vedtagne reform af refusionssystemet.

Jeg vil afsluttende bemærke, at jeg følger udviklingen på området tæt. Jeg ser også frem til at se resultatet af Finansieringsudvalgets arbejde vedr. muligheden for at integrere ordningen i det generelle tilskudssystem. Men i mellemtiden er der ikke planer om at ændre i ordningen.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann